

ARA SÍ QUE ANIREM BÉ

Campionat mundial de vídeos musicals *porno*

Cada societat té el que es mereix, diuen. La societat mundial es mereixia exactament aquest festival. No hi ha res com entretenir el poble mentre cauen les bombes a dreta i esquerra; i no hi ha millor diversió que escoltar una cançó de qualitat reconeguda —segur— mentre els mateixos intèrprets o el cos de ball folla al ritme de la música en orgiàstica festa. No es pot demanar més.

De ben segur que, per quan acabi aquesta mostra cultural, els responsables de la humanitat ja tenen preparat, per a Nadal, el concurs del Papà Noel amb la polla més llarga, tot donant pel cul als rens que l'acompanyen —disculpeu el tema del maltractament animal, potser m'he embalat una mica; coses del *terror anal*. Amb tot, també serà interessant i instructiu, i ajudarà a millorar les capacitats humanes dels nens i nenes del món —ja se sap, els nadius digitals accedeixen a la pornografia molt abans de saber gatejar i tot.

Dins les limitacions que s'imposen en un país com Catalunya i tot aprofitant el significatiu augment d'agressions amb armes de full afilat (fortuïtament, en coincidència amb l'ascens de les agressions feixistes, les punyalades Traperes, etc.), podríem organitzar el nostre propi mundialet, tot retransmetent en directe les ganivetades que, darrerament i de manera totalment casual, són notícia als carrers de Barcelona i altres capitals regionals. Les càmeres podrien acompanyar les vícti-

mes fins a les Urgències hospitalàries, entrar als quiròfans i, aleshores, podríem apostar a favor de la supervivència del ferit o per la seva mort. Bé, de fet, això ja seria quedar-se curt respecte el que està passant en el món de l'espectacle i del mercat de les prediccions —es veu que ara se'n diu així, de les juguesques.

Des dels mitjans, hem d'estar a l'alçada de la moral social, prop dels desitjos de la població, donar-los el que volen, ajudar-los a millorar. És una feina, però paga la pena —i a alguns galifardeus, una bona nòmina.

De moment, seguirem amatents al concurs de vídeos musicals pornogràfics. L'audiència està assegurada i els orgasmes també. Cal estar atents, però, als ritmes que ens marqui cada cançó, per a compassar-lo al nostre rellotge d'excitació: no és el mateix haver d'aturar-te a la meitat d'un tema perquè tu ja has acabat el teu, o poder fer coincidir el teu crit final amb el de l'artista; això és el que es coneix com a orgasme rítmic compartit, tan difícil de tenir en altres mostres, menys musicals.

Els carques d'abans educaven a les criatures sota terribles amenaces en els temes de sexe. Masturbar-se, per exemple, podia provocar —al marge de pecats d'infern— que el fetge es desintegrés o el cap quedés retardat de per vida. Ves, potser tenien raó i tot! Segur que sí...

